

L'Alcaldessa de Barcelona

Molt bon dia i moltes gràcies.

Fa molta il·lusió trobar-nos presencialment i recuperar alguns dels hàbits de la ciutat que són positius, com la Barcelona Tribuna que fa que regularment ens trobem i reflexionem enmig de la voràgine de l'actualitat. El trobàvem a faltar i estic contenta de tornar a estar aquí.

Em consta que heu fet una sèrie de debats molt intensos i molt interessants reflexionant sobre temes molt transcendents com l'economia, les infraestructures, la mobilitat, el fet metropolità. Són temes molt grans i és impossible aprofundir en tots però intentaré fer aportacions a la majoria del que heu plantejat.

Aquest cicle no arriba en un moment qualsevol, estem a la sortida de la pandèmia, avança la vacunació, s'apropa l'estiu i estem desitjant recuperar la vida en comú, al carrer, a les places, amb la cultura... en definitiva, l'alegria de viure que hem de reivindicar més que mai després de l'any duríssim que hem viscut, amb greus conseqüències a la salut mental, emocional, a crisi social i econòmica que encara ens acompanyarà un temps.

Però en un moment de crisi com aquest és necessari un cicle com aquest, per no només fer front a l'emergència, sinó dibuixar horitzons de futur. Que és el que tenim ganes de fer i el que s'espera de nosaltres.

Aquest cicle coincideix també amb una altre moment concret, que és l'equador d'aquest mandat, 2 anys després de les darreres eleccions municipals. Aquests dies proliferen les valoracions, totes pertinents, de grups de govern, oposició, de mitjans. A mi m'agradaria fer avui fer també un balanç però no dels 2 anys, sinó dels 6 anys que fa que soc alcaldessa d'aquesta ciutat meravellosa.

Vam entrar a l'ajuntament el 2015 amb una voluntat explícita de canvi d'agenda i canvi de prioritats, de vocació d'innovació i de transformació. I per tant l'autobalanç que crec que ens hem de fer des del govern de la ciutat ha de ser d'aquests 6 anys i mirant cap al futur. **Un futur que em miro amb especial optimisme.** Tot i que pot sonar estrany quan encara no hem sortit de la pandèmia, quan estem enmig d'una crisi econòmica global molt dura, quan encara hi ha moltes incerteses a l'horitzó, però us he de dir que sóc molt optimista respecte la ciutat. Els propers mesos encara tindrem moltes dificultats, evidentment, i hi ha molts factors que no depenen de nosaltres, com la mobilitat internacional, el control de les variants del virus, entre altres. Però tot i així, **tot el que he vist aquests darrers 6 anys em fa ser optimista.**

No han estat 6 anys senzills, hem hagut d'afrontar diversos moments de crisi: hem tingut inestabilitat política, hem patit un atemptat a La

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

Rambla, ara estem vivint una pandèmia, però en totes aquestes ocasions, i també ara, jo he pogut viure en primera línia com aquesta ciutat extraordinària es creix davant les dificultats i posa en marxa immediatament idees, innovació i processos de cooperació, des de la micro escala dels barris a grans processos metropolitans de col·laboració públic-privada, i he vist coses extraordinàries impossibles d'imaginar fa només un any. I és precisament aquesta capacitat de resposta de la ciutat, d'aixecar-se davant les dificultats i els moments més crítics d'aquesta ciutat, i el fet d'haver conegut a tanta gent i tants sectors extraordinaris de la nostra ciutat, el que em dona plena confiança en el talent d'aquesta ciutat, en la capacitat d'innovació i de transformació, i em dona una capacitat d'optimisme que penso que no és ingènua sinó absolutament realista.

Això no vol dir que no haurem d'enfrontar moltes dificultats en els temps que venen, però crec que **Barcelona està preparada i té el talent, les capacitats i els ecosistemes necessaris per donar la millor resposta als reptes globals que s'han de respondre, sobretot, a les grans ciutats metropolitanes arreu del món.**

Avui, que m'oferiu un temps llarg per explicar-me i ara que comptem ja amb una perspectiva de sis anys per fer una anàlisi més en termes de cicle que de mandat, comparteixo algunes reflexions, sense voluntat de ser exhaustiva.

Nova agenda política de Barcelona

Estem en un moment crucial de transició econòmica i ecològica a Barcelona i al món, però no és una transició que s'inicia ara, arrel de la pandèmia, sinó que és un projecte que ve de lluny, que teníem clar el 2015 i que evidentment estem accelerant veient la necessitat i l'oportunitat, del que estem veient bons resultats que ens confirmem que aquest canvi era imprescindible.

Quan al 2015 vam guanyar les eleccions contra molts pronòstics, els veïns i veïnes ens van dipositar la confiança i responsabilitat de governar perquè hi hagués un canvi, perquè clarament nosaltres representem un canvi: en les polítiques, en les prioritats, en les maneres de fer política.

Vam arribar al govern canviant les prioritats. En primer lloc situant l'habitatge com un dels temes centrals de la ciutat. Òbviament s'havien fet polítiques d'habitatge abans però clarament insuficients, no només a Barcelona sinó a tot l'estat i patíem una gran emergència habitacional que s'havia anat coent durant dècades, on s'havia deixat de banda una qüestió de dret fonamental, imprescindible perquè una persona pugui desenvolupar-se individual i col·lectivament i pugui crear

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

un projecte de vida. Hi havia hagut una mancança de política pública en aquest sentit global.

També prioritzem **el reforç dels serveis públics** després d'anys de retallades tant a Catalunya com a l'estat, amb la vocació de situar-los també en el centre. I la inversió en els barris, un tema tan propi de Maragall, tenir present que Barcelona és els seus barris i la seva gent i que és imprescindible que la inversió arribi als barris, especialment allà on més es necessita.

També vam incloure **la transparència i la proximitat com a formes de fer política** i la **regulació del turisme** com una de les activitats principals de la ciutat, que quan nosaltres vam arribar al govern el turisme estava fora de control i generava grans desequilibris i preocupacions entre el veïnat. I la **lluita contra la contaminació**, que no cal explicar que és una de les prioritats de la nova agenda per la ciutat.

Tots aquests temes no eren nous, però no estaven al centre de l'agenda política ni molt menys. I en canvi avui ningú dubta que aquesta és l'agenda no només de la ciutat, ja que és una agenda de prioritats àmpliament compartida, sinó també a altres administracions, tant a Catalunya com a l'Estat. Hem vist com aquests temes que abans eren perifèrics o anecdòtics, s'han posat al centre perquè estan al centre de les preocupacions de la ciutadania i són els reptes que hem d'enfrontar.

Aquest canvi d'agenda va generar expectatives i també debats, dubtes raonables i algunes resistències contundents. I això és bo. Que hi hagi debat no ens ha d'espantar, al contrari, és positiu per la salut democràtica de la ciutat. Després de sis anys d'aquests inicis, amb errors, encerts i aprenent moltes coses pel camí, podem veure que **és una agenda consolidada** que no qüestiona ningú i que de fet, és la que està situada al centre de qualsevol espai de reflexió. I puc dir amb orgull i humilitat, doncs encara queda molta feina per fer, que **les polítiques que es deriven d'aquest canvi d'agenda han situat Barcelona com un referent internacional en lideratge, d'innovació i de polítiques** que es necessiten a les grans ciutats.

La ciutat està viva, és creativa i és innovadora, però també té inèrcies, la institució de l'Ajuntament i les administracions públiques tenen inèrcies pròpies, per això de vegades els canvis s'han de fer amb més temps del que a una li agradaria. Però en tot cas crec que és indiscutible que estem vivint un gran moment de transformació i d'innovació. I si mirem amb la perspectiva d'aquest mandat i mig que portem fins ara, i malgrat totes les dificultats que hem hagut d'afrontar, **està clar que s'ha implantat un gran procés de transformació i canvi en totes les grans àrees de la ciutat, com el del gran canvi social, ecològic i d'espai públic, econòmic i també l'àmbit territorial**, ja que no podem parlar de

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

Barcelona únicament com a ciutat sinó que la ciutat real va molt més enllà. Jo estic convençuda que aquest procés de transformació que estem impulsant estan situant Barcelona a un lloc molt millor que abans per ser més pròspera, per afrontar la modernitat que necessitem i molt més preparada per un futur millor.

Com deia, **no han estat temps fàcils**, hi ha hagut inestabilitat i moltes dificultats, però hem vist que Barcelona té una energia pròpia, té molt d'orgull i que el treu quan més ho necessita. I aquesta fortalesa no l'hem d'oblidar mai perquè és una capacitat extraordinària de la nostra ciutat.

Ara, malgrat la situació de crisi, tenim un altre context d'oportunitat que no podem deixar perdre que és l'arribada dels **Fons Europeus**. És molt important no només pels diners, que ja és en sí un fet molt important, sinó pel que signifiquen: que Europa a après de l'error del 2008, quan la resposta a la crisi financera va ser un desastre absolut, es van injectar diners a llocs incorrectes, no es va fer net amb les males pràctiques que ens havien portat a aquella crisi, i això va comportar retallades que van debilitar els serveis públics, i que tothom ha vist durant la pandèmia que havia significat jugar amb foc, que ens debilitava a tots i dificultava la recuperació econòmica.

Per tant, la resposta a la crisi financera del 2008 va ser un fracàs i la bona notícia, que no passa sempre, és que Europa ha après col·lectivament d'aquell fracàs i que ha donat una resposta que és l'antítesi. Ha respost amb una forta inversió de diners, no només orientada a la situació d'emergència o a la situació econòmica, sinó que clarament aquests fons estan orientats a la transformació. I això crec que hem de tenir-ho tots molt present, administracions, sector públic i ciutadania. **Perquè no podem pretendre una recuperació econòmica i social repetint velles fórmules que ja no responen als reptes i a la realitat del s. XXI**. I espero que existeixin mecanismes d'exigència i de control perquè així sigui i que aquesta voluntat no es desvirtui en la seva aplicació. Els fons europeus estan orientats a aquesta mirada al segle XXI on és imprescindible una transformació estructural, no superficial ni de maquillatge, de la nostra economia i la nostra organització social i ecològica.

Entre aquestes diferents àrees on estem transformant i innovant i actuant, vull començar per l'àmbit social, atès que en un context de crisi és el que ens preocupa més en el curt termini. La política s'ha d'ocupar de les persones i les ha de posar en el centre. I sense deixar de pensar en el mig i llarg termini i en la transformació, hem de pensar en les persones que més ens necessiten ara mateix. Així ho hem fet des del principi, el 2015, i des del primer moment ho hem fet amb innovació.

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

Tenim l'orgull de ser **la capital de tot l'Estat amb més inversió social** per habitant, una condició reconeguda per experts independents des de fa anys, ja que considerem que és imprescindible prioritzar la inversió social especialment en un context de crisi com l'actual. Però no només fem més inversió social, que això es podria fer simplement ampliant les ajudes que es distribueixen des de serveis socials, però sabem que això mai serà suficient en un context de desigualtat estructural i per això hem **innovat en l'àmbit social**.

Per exemple, deixeu-me destacar la política del **Pla de Barris**, que va començar al mandat anterior i en el que destinem **300 milions d'euros**, per invertir – no per assistir- als barris que tenien indicadors de desigualtat o vulnerabilitat més grans i que està tenint una resposta extraordinària. I què vol dir aquesta inversió? Doncs no només ajudes o millores urbanístiques concretes on es necessiten, sinó invertir moltíssim en educació, salut i cultura en aquests barris. Precisament per enfortir la seva base: reforçar les escoles amb molts més recursos, amb ensenyaments artístics afegits, amb suport emocional i social a les escoles perquè els docents puguin centrar-se en la seva tasca. Són petites intervencions quirúrgiques que potser no llueixen tant com grans transformacions urbanístiques però que són absolutament imprescindibles per garantir no només la igualtat d'oportunitats a la nostra ciutat, sinó la prosperitat. Que tot el talent que hi ha a tots els barris de la nostra ciutat trobi l'oportunitat de desenvolupar-se a la nostra ciutat.

La intervenció als barris no és una idea nova en si mateixa, ja va existir amb la Llei de barris, però que a nivell municipal no s'havia treballat des d'aquesta perspectiva, és un èxit i nosaltres ho trasllem i ho consolidem.

En un altre àmbit relacionat amb l'emergència social, hi ha **l'àmbit de la salut**, debilitat en els darrers anys, que ha patit greus retallades i en el que hi ha greus mancances.

Estic molt orgullosa de la feina de la Gemma Tarafa, la regidora de Salut i Cures, que no només ha fet la millor gestió possible en el seu àmbit, on l'Ajuntament té un paper en el Consorci però és competència principal de la Generalitat, no només s'ha ocupat que hi hagués una bona gestió dels equipaments sanitaris i de la política que lidera la Generalitat, sinó que ha anat més enllà i ha **innovat en temes que estaven totalment al descobert i que són crucials**, com és la **salut bucodental i fer un dentista municipal** que ja ha atès a més de 2.000 persones a la nostra ciutat.

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

Que es diu ràpid, però són 2.000 persones que segurament tenien problemes per trobar feines, problemes d'autoestima o de salut emocional, perquè la boca és la imatge de tots nosaltres i és un tema de salut, que hem sembla incomprendible que no estigui en el pla d'assistència pública de la salut, però en tot cas ens n'hem ocupat i hem anat més enllà de les nostres competències creant un servei que no existia i demostrant que es pot fer i per tant animant de forma propositiva que altres administracions que tenen més competències s'hi posin. Perquè la salut bucodental és un dret que s'ha de garantir a tothom.

També en el mateix sentit, també estic molt orgullosa del lideratge de la regidora Gemma que ja en el 2016 va impulsar el primer **Pla de Salut Mental** de la ciutat de Barcelona en col·laboració amb les entitats del sector, i que no s'havia fet mai perquè no es considerava una competència municipal. Això ha fet que quan arriba la pandèmia Barcelona està més preparada que altres ciutats, i potser fins i tot més que altres administracions, perquè havent fet ja aquesta feina prèviament, hem pogut donar una resposta ràpida i oferir serveis per la prevenció del suïcidi, a través de l'atenció per telèfon i un WhatsApp, que ha tingut una resposta i una acollida que ens ha de fer pensar de com de necessari eren aquests recursos, o espais gratuïts de consulta per als joves a tots els Districtes per oferir un servei d'atenció i acompanyament.

Són petits exemples de temes cabdals als quals no s'havia donat una resposta municipal, potser perquè es pensava que no era l'àmbit, i que han tingut una grandíssima resposta. I en aquest sentit parlo d'innovació, d'**anar més enllà de les competències per fer allò que s'ha de fer**.

Un altre exemple es la modernització dels Serveis Socials, el fet de crear un portal web «El meu ajut», on centralitzar-ho i desburocratitzar l'atenció. O creant un **servei de cangur municipal** enmig de la pandèmia, per ajudar a famílies que tenen una situació molt complicada per conciliar la vida familiar, i que també ha tingut molt bona resposta. Són exemples concrets de coses que no es feien abans i que ara s'estan fent i que no és simplement donar ajudes, és anar més enllà, i que es pot innovar creant coses necessàries que fins ara no existien.

I l'àmbit social el tanco amb el que ja he comentat que era el tema central i el principal factor de desigualtat en una ciutat com la nostra que és **l'accés a l'habitatge**. Sabíem que era molt important i la quantitat de feina que hi havia per fer, i per això hem situat Barcelona al

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

capdavant de la construcció d'habitatge públic a l'Estat. I ho dic amb contundència perquè les dades ho avalen. Avui **Barcelona lidera la construcció d'habitatge de lloguer social a tot l'Estat**, i no només comparant-nos amb ajuntaments sinó també amb altres nivells de l'administració. Això és una anomalia, perquè el que jo voldria és que totes les administracions estiguessin a aquest ritme de construcció d'habitatge de lloguer social, perquè és imprescindible. I només aquest any tenim més de 2.300 habitatges en construcció i en dos mandats pràcticament doblarem l'habitatge públic a la ciutat, ja sigui amb obra o amb compra venda en el sector privat quan hem vist oportunitats específiques.

I un cop més, **no només hem posat l'Ajuntament a fer més habitatge de lloguer social que mai, sinó que hem innovat un cop més**. Perquè sabem que davant una situació de crisi estructural de dècades de manca de polítiques públiques que fa que estiguem a anys llum d'altres països europeus, ni en 4 anys ni en 8 anys no podem resoldre la qüestió de l'habitatge només construint habitatge públic. Per tant hem d'utilitzar tots els mecanismes possibles, també la col·laboració públicoprivada però com diria Mazzucato, amb lideratge públic i amb innovació fixant els objectius des de lo públic.

Per exemple, li ha costat arrencar perquè quan innoves des de l'administració la burocràcia no sempre t'ho posa fàcil, però **ja s'ha posat en marxa l'Operador Metropolità de l'Habitatge**. Abans que parlàvem de la metròpoli com a dimensió real de la ciutat on enfrontar els grans reptes, mentre no resolem el tema de la governança que cueja de lluny, fem polítiques concretes. I amb un tema principal com és l'habitatge fem política metropolitana i a més ho fem innovant. Creant un operador d'habitatge públicoprivada on ens corresponsabilitzem les empreses que participen, que òbviament trauran un benefici d'aquests habitatges de lloguer no social però sí assequible, i les administracions, que facilitem el sòl, i fem una cogestió on tothom guanya. No s'especula ni es fan uns guanys desorbitats però els privats que hi participen obtenen uns beneficis sostinguts a mig i llarg termini. Amb això ens plantegem fer 4.500 habitatges en pocs anys que complementen tot el que pugem fer amb obra estrictament pública.

Però no ens quedem aquí, reactivem les cooperatives fent un gran acord amb la federació de cooperatives, per reactivar sòl municipal i **ara mateix hi ha 1.000 habitatges en construcció a la ciutat de Barcelona que no es privatitzen amb el temps**, que aquest era el model antic amb el que no estem d'acord, sinó que es fa o lloguer social o cessió d'ús perquè les cooperatives tenen durant un temps llarg, d'uns 70 anys, durant els quals els cooperativistes paguen un lloguer assequible.

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

O la creació de la Unitat Anti-Desnonaments per fer front a l'emergència. Tampoc és de competència municipal, però **teníem un problema de ciutat que havíem d'abordar i per tant hem creat un servei que no existia, que és la Unitat Antidesnonaments, que ja ha mediat, aturat o postposat més de 10.000 casos**. Demostrant, per tant, que les administracions que tenen més competències, si tenen voluntat política, podien estar fent molt més del que s'estava fent.

També voldria destacar un tema que normalment no es comenta gaire, i és que crec que les suspicàcies de l'inici del mandat de que aquest govern era anti-econòmic ja han quedat enrere, perquè no és així. I una prova és que que l'Ajuntament de Barcelona és l'administració que més obra pública està licitant a tota Catalunya -més que la Generalitat, un fet simptomàtic de la paràlisi política que estem vivint- i això són **milers de llocs de treball que s'estan creant per la intervenció directa de l'Ajuntament de Barcelona**.

Àmbit econòmic

Per parlar de la segona transformació, l'econòmica, ens hem de situar també en quin moment ens trobàvem l'any 2015. El turisme era un actiu de ciutat, no només econòmic sinó de identitat, ja que som una ciutat orgullosament oberta i diversa. En un món on creixen els nacionalismes excloents, Barcelona és tot el contrari i es posiciona al món com una ciutat oberta, democràtica, que clarament confronta els discursos d'odi i el turisme també té a veure amb això: ens agrada que ens visitin i ja sigui per una qüestió d'identitat o perquè és una activitat econòmica principal que genera milers de treball, el turisme és i ha de ser una activitat positiva a la nostra ciutat.

Però passa a ser un risc o fins i tot un perill quan s'aposta pel turisme com a monocultiu econòmic, que és gairebé la situació que ens vam trobar el 2015. I ho hem comprovat durant la pandèmia. No podem dependre només de que ens visiti gent de fora, perquè entre altres coses també és fallar-li a la nostra gent, al talent de la metròpoli de Barcelona, i perquè genera una situació de desequilibri a la ciutat. Per això teníem molts veïns i veïnes que ens demanaven regulació, perquè el turisme impacta en l'especulació de l'habitatge. Un exemple és Ciutat Vella que pràcticament s'ha quedat sense veïns i sense comerç de barri i decep fins i tot als mateixos turistes en la seva experiència a la ciutat perquè volen veure una ciutat real, no només una ciutat de postal només per turistes.

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

Vam trobar desequilibris obvis que s'havien de corregir, i ho vam fer. Vam regular el turisme perquè era el que s'esperava de nosaltres i quan alguns van dir que això aturaria el sector econòmic, no va ser així, ja que els indicadors econòmics no han deixat de millorar fins arribar la pandèmia. I vam fer **una regulació dels pisos turístics il·legals que ha estat referent** per altres ciutats d'Europa i del món i reconeguda pel propi sector hotelier. Hem tancat milers de pisos turístics il·legals que s'han de destinar a habitatges que és el que la ciutat necessita.

Vam fer aquesta regulació i Barcelona es manté a dalt dels rànquings internacionals, com:

- Destaca entre les millors ciutats per viure i treballar
- Ciutat de referència mundial en tecnologia i startups
- 2a ciutat al món en atracció sector tecnològic, després de Londres
- Entre les 25 ciutats del món més competitives àmbit innovació
- Lideratge en fires de referència global, amb el Mobile i la l'arribada de l'ISE (Integrated System Europe) que inauguràvem ahir mateix

Els rànquings són rànquings i no defineixen el dia a dia de la ciutat però demostren que la ciutat no ha empitjorat el seu reconeixement internacional, en tot cas jo diria que al contrari.

I si estem tant ben situats, és també perquè hem tingut molt present que no només havíem de fer front a l'emergència social, sinó que no podíem perdre la mirada a mig i llarg termini i no hem deixat d'impulsar **projectes motor que desenvolupin la Barcelona que volem i això s'ha de fer equilibrant reforma urbana amb el desenvolupament econòmic** i que tenen en la innovació una característica comuna i que dibuixen un gran futur per la ciutat:

- o S'ha recuperat el **desenvolupament de zones de la ciutat que havien estat aturades, com la Sagrera o la Marina**, que està vivint un desenvolupament fortíssim i a on vam portar el metro després de dècades de reivindicació veïnal i fent més del que ens tocava per competències. I ara estem fent molt habitatge i el model de ciutat verda que ens reclama la ciutadania.
- o El **reimpuls del 22@**, actualitzant i agafant el millor del projecte. Hem desencallat la segona fase del projecte promovent la instal·lació d'empreses tecnològiques, un sector clau pel desenvolupament econòmic de la ciutat i que generaran milers de llocs de treball, però també fent el que ens demanaven els veïns que és posar-hi habitatge i verd, fer barri i fer ciutat. Perquè la virtut de Barcelona ha de ser que sigui una ciutat a on treballar i a on viure, on puguis fer vida de

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

- barri, parlar amb els veïns, tenir les coses que necessites a prop, i a l'hora ser un lloc d'innovació i de referència internacional.
- o Hem treballat molt per reimpulsar el sector de la ciència, de la innovació i de la recerca, tenim una nova fase del **Campus Diagonal – Besòs** amb una secció per a pymes i autònoms. Per altra banda també tenim la **Ciudadella del Coneixement**, un pol de referència a Europa que generarà 1.200 investigadors directes en sectors com la biomedicina, biodiversitat i benestar planetari treballant a universitats i centres de recerca.
  - o I vull destacar un altre cas que podria servir d'exemple per altres projectes de ciutat que són objecte de debat aquests dies, i és la reconversió antiga **fàbrica Mercedes**, al Bon Pastor. Pot ser un cas emblemàtic de quin tipus de col·laboració públic – privada estem plantejant aquests 6 anys i quin tipus d'activitat econòmica volem promoure utilitzant l'urbanisme, que és una de les principals eines que té la ciutat per promoure nova activitat econòmica. La fàbrica Mercedes és un recinte privat, que és comprat per uns promotors privats que sabem que amb el que obtenen més benefici és fer el màxim d'habitatge privat que es permeti. En aquest punt, cal agrair el grandíssim lideratge de la tinenta d'alcaldia Janet Sanz que crec que està fent una feina extraordinària aquests anys, no només fent algunes regulacions punteres i innovadores, com la que comentàvem anteriorment del turisme, sinó promovent l'economia i el model de ciutat que volem.

El cas de l'antiga fàbrica Mercedes seria un d'aquests exemples, on un promotor privat legítimament vol fer el màxim benefici possible, i Janet Sanz lidera un procés de diàleg i complicitat que fa que aquest projecte inicial evolucioni. Per una banda els convenç per mantenir l'estructura de la fàbrica, un element preciós i referent del nostre passat industrial que estava previst enderrocar, i incloure al projecte zona verda, connexió amb els barris i activitat econòmica. Perquè no volem que una zona d'activitat econòmica com havia estat el Bon Pastor passi a ser només residencial, volem que hi hagi mixtura d'usos en la mesura del possible a tots els districtes i tots els barris. Es treballa per trobar aliats per aquest projecte i ràpidament es troben, com és l'empresa Leitat, la Univeristat de Vic i l'Elisava, i això implica portar molta gent que ve a viure i a treballar a la indústria del futur.

Aquest és un petit exemple d'aquest lideratge que volem com a ciutat que, efectivament, benvinguda sigui la inversió privada però una

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

inversió privada que es sàpiga trobar amb els objectius i el model de ciutat que estem impulsant.

- o I a part d'això, deixeu-me destacar el paper del tinent Joan Subirats **posant la cultura i la ciència al centre de la gestió de la ciutat**. Això no ens ho hem inventat nosaltres, és propi d'aquesta ciutat i el seu ecosistema, però que potser havia estat una mica invisibilitzada per aquesta promoció turística desfermada del passat, i en canvi ara hem posat la cultura i la ciència al centre del model de ciutat. I s'ha fet amb processos de ciutat que van teixint complicitat, com la Biennal del Pensament o la Biennal de Ciència, un Pla de Ciència que no existia, perquè en teoria això no és competència municipal però sí és incumbència nostra, i hem fet moltes accions concretes que han promogut que haguem recuperat la co-capitalitat cultural amb l'Estat i l'hem ampliat també al sector de la ciència. I crec que això tindrà un grandíssim recorregut.

En l'àmbit ecològic

Entrem en l'àmbit ecològic. El canvi **econòmic que impulsem va de la mà de l'objectiu de lluita contra el canvi climàtic i la contaminació**. Volem superar antics debats, com si l'economia estigués renyida amb l'ecologia i és tot el contrari. Tal com ens diuen els fons econòmics europeus, la recuperació econòmica serà verda o no serà. I això és el que hem plantejat nosaltres sempre.

I en aquest sentit hem de reafirmar en positiu en tots els sentits i des de totes les escales, com ara projectes amb la indústria pesada que no volem perdre de la nostra regió metropolitana per no perdre capacitat industrial, com pot ser la transformació de la SEAT amb el vehicle elèctric, o la recuperació de la Nissan. Tots dos elements molt importants de la nostra economia que no volem perdre i que volem acompanyar. Els fons europeus han de servir per això però no només per això.

Quan fem una aposta per la mobilitat sostenible per millorar el nostre aire però també alhora per reindustrialitzar els nostres polígons apostant per la fabricació de transport públic, dels trens, dels tramvies o de l'electrificació del privat. El tramvia, un projecte que per fi començarà les obres crec que a l'octubre, tant reclamat i que per fi tira endavant després d'haver trobat el consens polític. I que, insisteixo, també genera llocs de treball en un sector estratègic a la nostra àrea metropolitana.

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

Quan destinem en dos mandats **150M€ en rehabilitació dels nostres edificis**, els fem més sostenibles i generem alternatives al sector de la construcció més clàssic i creem milers de llocs de treball que milloren la vida de milers de veïns i veïnes.

O finalment, amb el **projecte Superilla Barcelona**, que és un projecte de ciutat no només de l'Eixample, tot i que s'ha parlat més d'aquest perquè és la intervenció més immediata, però que també parlem de la Meridiana, per protegir les escoles de la ciutat, pel nou desenvolupament de la Marina i per tota la ciutat. Superilla Barcelona és el model que vol posar les persones i la vida saludable al centre, en una ciutat que ha de ser molt més verda i menys contaminada. Però que alhora que treballem per fer un aire més respirable i un espai públic de més qualitat, estem situant Barcelona com a referent internacional, doncs ha generat moltíssim interès arreu del món. I fa especial il·lusió veure l'èxit de resposta a la convocatòria de concurs per desenvolupar la primera fase del projecte, sent el concurs amb més resposta i amb molts grups d'urbanistes joves de la nostra ciutat de gran talent que han vist clar que aquest és el futur i volen ser-hi. Em sembla tot un símptoma d'optimisme i de futur.

I parlant d'activació econòmica, futur i la qüestió de la mobilitat, és imprescindible parlar de les **infraestructures**.

Fa pocs dies em vaig reunir amb el President Pere Aragonès amb gran voluntat de col·laboració, i dins de la llarga llista de temes que tenim pendents, després d'habitatge hi són les infraestructures i el transport públic. Perquè ho hem dit sempre: a Barcelona estem treballant amb determinació per fer una transformació de l'espai públic i la mobilitat perquè no és una opció. Hem de reduir la contaminació i fer de Barcelona una ciutat saludable, això no es discuteix. Ara, també sabem que no ho podem fer només en el terme municipal. Que nosaltres dins de Barcelona fem la nostra part però que hem d'anar de la mà d'altres administracions perquè a l'àmbit metropolità, no només d'àrea sinó de regió metropolitana, necessitem ja inversions que van molt endarrerides, com és Rodalies, la línia 9, hi ha un seguit d'infraestructures que s'han de modernitzar i s'han de connectar bé perquè tot el territori tingui la màxima opció possible de mobilitat sostenible per no haver d'agafar el cotxe quan hagi de venir a Barcelona.

Dins d'aquest debat d'infraestructures està molt animat aquests dies el tema de **l'ampliació de l'Aeroport**, i no el voldria defugir, crec que és bo parlar-ne. Crec que el que ens hauríem de plantejar col·lectivament és que en una qüestió tant important com és les infraestructures, el model de mobilitat de futur que necessita la nostra ciutat i el nostre

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

futur, no hem de caure en debats maniqueus de sí o no. Em sembla que per rigor ens hauríem de conjurar i rebutjar si el debat és ampliació de l'aeroport sí o no, el debat no és ni pot ser aquest. El debat ha de ser quin és el model d'infraestructures que necessitem per quins objectius. Evidentment hem de modernitzar les nostres infraestructures de mobilitat i de connectivitat, evidentment volem una mobilitat més eficaç i eficient, evidentment que volem inversions per millorar la nostra connectivitat a nivell regional i global. Això són objectius compartits com també ho ha de ser amb la mateixa importància l'objectiu de reduir emissions, que a més és un imperatiu de la Unió Europea. Qualsevol intervenció ha d'anar orientada a reduir emissions no a ampliar-les.

Tot això són grans objectius d'època, gairebé diria que civilitzatoris. Millorar la connectivitat, modernitzar les infraestructures, aconseguir inversions per augmentar la connectivitat i millorar infraestructures i reduir les emissions. Tots aquests són grans objectius compartits, pels que estan orientats els Fons Europeus, i per tant hem de treballar tots per aconseguir-los, no des de la confrontació, sinó des de la màxima col·laboració, la màxima serenitat, la màxima honestedat i sense fer-nos trampes perquè la realitat és la que és. Europa té uns mandats i unes normatives en termes ambientals i que AENA presenti una primera proposta que el mateix Sr. Lucena reconeix que Europa no veu viable, és fer-nos trampes i perdre temps valuós en aquest debat.

Aquests dies n'he parlat amb el President Aragonès i crec que hi havia acord en aquest plantejament i per tant he saludat molt que hagi anunciat la iniciativa de la **Taula de Diàleg**. Hi serem com a Ajuntament i ens implicarem al màxim, igual que la resta d'ajuntaments, perquè aquest és un debat que hem de fer tot el territori, els ajuntaments i la Generalitat, amb els actors econòmics, per suposat, amb Aena i amb el Govern de l'Estat, perquè crec que el govern té més participació que no només a Aena i segur que la vicepresidenta Teresa Ribera tindrà molt a dir.

Per tant, tots els actors, com tenim objectius compartits, hem de seure a la taula i de forma realista mirar com els aconseguim. I **això segurament ens portarà a superar el debat d'aeroport sí o no, i valorar quin és el millor aeroport que necessitem per la ciutat metropolitana del futur i pel país, i com connectem el millor possible les infraestructures i les fem el més eficients, i això inclou la qüestió ambiental**. No pot ser una qüestió separada que es tracti en paral·lel.

Els objectius comuns els tenim, ara cal que plantegem també els objectius associats. Per exemple, per part de l'estat s'ha plantejat que s'han de reduir els vols de curta durada i substituir-los pel tren sempre

Ada Colau Ballano

L'Alcalde de Barcelona

que sigui possible. Per tant hem de reforçar molt la nostra connectivitat ferroviària que és molt més sostenible que l'aèria.

I per tant com fem que els aeroports existents a Catalunya, l'estructura ferroviària que està en procés de recuperar inversions que estan pendents des de fa molts anys... tot això com ho tractem? Doncs amb mirada global per aconseguir la millor connectivitat i reduir emissions. I per assolir-ho no podem fer-nos trampes quan enfrontem aquest debat.

Sóc optimista també amb això perquè si ens asseiem a taula amb objectius compartits ens hem de posar d'acord. No contemplo que no ens puguem posar d'acord, parlant amb rigor i amb una visió global.

I sense oblidar que Europa és un dels actors. Que no és només el que puguem decidir des de la Generalitat i el Govern de l'Estat, sinó que Europa també ha posat uns criteris i un horitzó que són molt clars i que evidentment no es poden ignorar.

En l'àmbit territorial

Per últim parlar de l'àmbit territorial, tot i que ja ha anat sortint a tots els altres temes perquè tant si parlem d'àmbit social, econòmic o ecològic, res es pot plantejar parlant només del terme municipal de Barcelona perquè la pràctica real i quotidiana ja ens porta a coordinar-nos entre ajuntaments. I ho hem vist per exemple en la gestió de la pandèmia, quan hem hagut de gestionar les platges o dissenyar estratègies a l'hora de gestionar la pandèmia. Per tant, la realitat quotidiana de les nostres polítiques ja és metropolitana, el que faltaria és una governança a l'alçada del segle XXI que recollís aquesta realitat i fes una governança el més útil i el més adaptada possible a la realitat, que és que la política a **Barcelona només pot evolucionar i fer front als reptes que té per davant si es planteja en el dia a dia sempre des de la col·laboració metropolitana.**

I quan dic metropolitana no vull dir una visió antiga d'una Barcelona macro-encefàlica que capitalitza totes les coses bones i altres municipis a on es porten les externalitats i que es senten menystinguts. Al contrari. Crec que el futur de la ciutat metropolitana és policèntric, és cooperatiu, és compartir grans objectius i anar tots junts. Cuidant i mantenint les identitats locals que són un valor del nostre territori, reforçant-les amb totes les polítiques i fent que ningú es senti menystingut.

Ada Colau Ballano

L'Alcaldesa de Barcelona

En aquest visió general voldria reconèixer la feina del regidor i company Jordi Martí, que també és vicepresident de l'àrea metropolitana, que crec que està fent una gran feina en diferents àmbits, com el Pla de Barris, però especialment ara amb el Pla Estratègic Metropolità. Una qüestió estratègica que recupera una eina, que no és de gestió sinó sobretot de diàleg i de generar complicitats, que va tenir un paper molt rellevant en l'època de les grans transformacions dels Jocs Olímpics, i que justament quan diem que cal un altre moment de gran transformació com aquell, però per complir objectius civilitzatoris, com és la lluita contra el canvi climàtic, la lluita contra les desigualtats i tota la transformació verda que s'ha d'impulsar en l'àmbit de l'economia, doncs **el Pla Estratègic Metropolità torna a aparèixer com una eina que ens pot ser molt útil.** I de fet celebren que tots els debats que s'estan impulsant entorn del programa «Barcelona demà», un dels quals el tindrem aquesta tarda amb Adriana Mazzucato, Francesca Bria i Yolanda Díaz, s'estan impulsant molts debats que estan tenint molt bona resposta perquè tothom percep que és moment de diàleg i de cooperació.

I una de les coses novedoses d'aquest nou impuls del Pla Estratègic Metropolità és que ja no s'ha plantejat dins de l'àrea metropolitana, **s'ha plantejat a escala de regió. Perquè la Barcelona real és la Barcelona dels 5 milions**, no la dels 3 milions. En tots els sentits, en infraestructures, en habitatge, en ecosistema científic... en totes les qüestions que hem anat veient, l'escala és la regió metropolitana. I hem trobat les alcaldies d'aquests municipis de la regió, alcaldies de colors diferents, totes amb moltes ganes que després de tants anys hi hagués aquesta convocatòria per establir aquest diàleg.

I per tant, jo en aquest àmbit també sóc optimista perquè estem fent canvis concrets, com ara portar una política a l'àmbit de gestió com és **el Pla de Barris d'àmbit metropolità**, que creiem que és necessari per lluitar contra les desigualtats més dures que poden fracturar el nostre territori i que, per tant, ens hem de corresponsabilitzar. O un altre exemple, el fet de fer una **Zona de Baixes Emissions** que lògicament no es podia fer només a la ciutat de Barcelona; el que ja he comentat abans, **l'Operador Metropolità de l'Habitatge o l'elèctrica pública**, que també es gestiona des de l'àmbit metropolità, que està tenint molt bona resposta i que a la ciutat de Barcelona ara mateix li permet abastir-se d'energia 100% verda i a més abaixar la factura i, per tant, gestionar millor els diners públics doncs ens estem estalviant gairebé 1 milió i mig d'euros respecte la darrera factura.

Ada Colau Ballano

Nou context

Acabo ja amb aquests exemples de temes clau, que estan molt interconnectats entre ells i que tots depenen d'un context que acompanyi.

En aquests 6 anys hem vist molts canvis polítics, moltes convocatòries electorals, fets que dificulten molt el diàleg amb la societat i el diàleg institucional. I en canvi Barcelona, malgrat les dificultats, hem estat dels governs més estables. I això necessitem que sigui generalitzat.

I aquesta crida la faig explícita en privat i en públic. L'altre dia ho vaig fer amb el President Aragonès, evidentment ho he fet amb el Govern central. I en aquest sentit també sóc optimista perquè crec que hi ha una major consciència que en els darrers anys ha crescut la percepció entre la ciutadania de la política com part del problema, no de la solució. I davant això ens hem de conjurar tothom, de tots els partits polítics, per canviar-ho. Perquè tenim grans reptes per endavant que només es podran fer amb una mínima estabilitat, amb col·laboració i lleialtat institucional, i evidentment amb col·laboració àmplia i oberta a tots els sectors socials i econòmics.

Són temps de diàleg i de col·laboració i no em cansaré de repetir-ho i de repetir-m'ho a mi mateixa per practicar-ho cada dia: mà estesa a totes les diferències, pel bé de tothom, perquè la ciutadania ens ho reclama, una ciutadania que ha patit molt els darrers anys, especialment aquest darrer any de pandèmia, i no li podem fallar.

En aquest sentit també vull celebrar que en els darrers dos anys a Barcelona hem reforçat la idea de pactes, hem aprovat pressupostos amb majories que feia temps que no es veien a l'Ajuntament de Barcelona ni tampoc en altres administracions. I no només hem aprovat pressupostos sinó grans transformacions urbanes. I en aquest sentit m'agradaria destacar que el fet que el lideratge del govern municipal hagi estat dels Comuns ha permès una majoria d'esquerres que d'altra manera no hagués estat possible perquè es mantenia un bloqueig en clau nacional que nosaltres hem aconseguit superar. I vull agrair que hi hagi hagut aquesta reflexió que permet que ara mateix l'administració estigui treballant al 100% des de la mentalitat del diàleg i el pacte. Fins i tot en la gestió de la pandèmia on tots els grups municipals hem anat a una, i això els vull agrair a tots. Jo crec que això és el que ens demana la ciutadania i ha de ser un dels elements centrals, mantenir un període d'estabilitat i de col·laboració que duri anys per poder dur a terme les transformacions de fons que hem de fer.

Ada Colau Ballano

L'Alcaldessa de Barcelona

El futur de Barcelona passa per liderar aquestes transformacions i ser una vegada més una ciutat d'avantguarda, de referència a l'hora d'innovar i donar respostes als reptes als quals s'enfronten totes les grans ciutats del planeta. Estic segura que Barcelona té tot el talent i té totes les capacitats i que estarà a l'alçada i que ho farà un cop més.

Per això **vull finalitzar aquesta intervenció dient de veritat que sóc optimista, i recordant que el que hem de fer ara no és només recuperació econòmica sinó és un procés de transformació i d'innovació.** Com diu la Mariana Mazzucato a la seva última publicació, no podem fallar, no podem deixar d'aprofitar aquesta crisi, que ens ha confirmat que hi havia transformacions pendents que havíem de fer abans de la pandèmia i que ja no podem postposar més. Per tant és moment de transformació, d'innovació, de creativitat, d'idees i de molta col·laboració.

Moltíssimes gràcies.

Ada Colau Ballano